सर्गः ९ तस्य कर्कशविहारसम्भवं खेदमाननविलग्नजालकं। आचचाम सतुषारशीतलो भिन्नपल्लवपुटो वनानिलः॥६९॥ इति विस्मृतान्यकरणीयमात्मनः सचिवावलम्बितधुरं धराधिपं। परिवृद्धरागमनुबन्धसेवया मृगया जहारचतुरेव कामिनी॥ ७०॥

तस्येति। वनस्यारण्यस्यानिलो वायुस्तस्य राज्ञः खेदमाचचामाशोषयत् किं० वनं सह वर्त्तमानस्तुषारैः शीतलश्च पुं किं० वभिन्नाः स्फोटिताः पल्लवानां पुटाः कोशा येन सः किं खेदं कर्कशः कठोरो विहारो मृगया क्रीडा तस्मात्सम्भव उत्पत्तिर्यस्य तं पुं किं० खे आनने मुखे विशेषेण लग्नं जालं समूहोयस्य तं॥ ६९॥ इतीति। मृगयाधरायाः पृथिव्या अधिपं दशरथं जहार स्ववशे चकार किं० धरा इत्यनेन प्रकारेण आत्मनः स्वस्य विस्मृतमन्यत् करणीयं कार्य्यं येन तं पुं किं० ध० सचिवैरमात्यैरवलम्बिताधृताधूराज्यभारो यस्य तं पुं किं० धं अनुबन्धेनावृत्त्या सेवया परिवृद्धो वृद्धिं गतो रागोऽनुरागोयस्य तं केव चतुरा कामिनी स्त्रीव॥ ७०॥